

Kisfaludy Károly sírjára.

Kisfaludyt ne keresd e keskeny sírban, óh honfi!
 S a rövid élet után holtnak örökre ne véld;
 Itt csak elomlandó tetemeit jelölek ki baráti:
 Fenn van időt múltó szelleme műveiben.

Kölcsey.

Meg ne ijedjeteK, a hazaföld szíve dobog fel:
 Kölcsey sírjától keble örökre sebes.

Megyeri.

Mely nevetés ez alatt? mi öröm van a síri világban?
 A komor árnyak közt Megyeri szelleme jár.

Laurának.

Nem fáradsz-e reám mosolyogni, ha csüggedek és ha
 Megszédít a gond, túrni szeszélyeimet?
 Nagy feladás vár rád: fiatal szívednek erényét
 Tenni napul megtört életem árnya fölé.

A szegény anya.

Kínna! szült fiaK szomorúságodra neveltél;
 Inségben nőtteK nagyra könyűid alatt.
 S a szükség őket szanaszét ragadozta; hanyatló
 Napjaidat nem volt, aki derítse, közel;
 És idegen kezek ápolván sírodba letettek.
 Annyi szülöttid közt megsiratatlan anyát:
 Oh! végtelennek kell lenni az üdvnek egekben,
 Hogy kielégítsen földi keserveidért!

Két gyermek sírja.

Oh anya! meg ne sirass, hogy ezen kis sírba leszálltam:
 Játszani szállottam kedves öcsémhez alá.

Gnóma.

Kezdi buzgón, s már sokra menél: halad, aki megindult,
 Míg porban fetreng a henye, gyáva erő.